

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/15370.**

Benyújtás dátuma: **2021-03-10 09:32**

Parlex azonosító: **17QP025M0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Szél Bernadett (független)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Novák Katalin, tárca nélküli miniszter (családokért felelős)**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mikor részesül társadalombiztosítási támogatásban az otthonszülés?"**

Tisztelt Miniszter Asszony!

2011-ben született meg az intézeten kívüli szülés szakmai szabályairól, feltételeiről és kizáró okairól szóló 35/2011 (III. 21.) Korm. rendelet, amely az otthonszülést szabályozza. A rendelettel elvi szinten lehetővé vált az otthonszülés és az intézményi szülés közti választás lehetősége, azt azonban, hogy ez valódi alternatíva legyen a nők számára, további akadályok nehezítik. Az egyik legfőbb akadály a diszkriminatív támogatási rendszer.

2016-ban kiadott jelentésében az alapjogi biztos is rámutatott, hogy „nem teljesíti az állam a várandós nők önrendelkezési jogának védelmével összefüggő kötelezettségeit akkor, amikor az intézményi szülést teljes mértékben, az intézményen kívüli otthonszülést viszont egyáltalán nem finanszírozza a társadalombiztosítás.” Jelenleg anyagi helyzetétől is függ az otthonszülés választhatósága, ami esélyegyenlőtlenséget okoz. Az otthonszülésre specializálódott bábaszolgáltatás igénybe vétele 160-180 ezer forintba kerülhet, beleértve a várandósgondozást és a szülést követő viziteket.

Bár a biztos megállapította, hogy a finanszírozásban jelentkező megkülönböztetés önmagában nem alkotmányosértő, az egészségügyi ellátásokkal kapcsolatos teherbíró képességre hivatkozás ésszerű indoknak minősíthető, viszont álláspontja szerint „a magánélet szabadságából és az emberi méltósághoz való jogból az következik, hogy az anyának joga van olyan jogi, illetve intézményi környezethez, amely a választását ténylegesen is lehetővé teszi.”

A biztos állást foglalt az anti-D vakcina térítésmentes felírásával és kiváltásával kapcsolatban is.

Bár „kizárólag szülésznő végzettségű szakemberek hoztak létre az otthonszülést kísérő egészségügyi szolgáltatókat, őket a jogszabály nem jogosította fel vény kiállítására. Így kialakult az a gyakorlat, hogy a várandósság alatt a várandós nő feladata és költsége a recept felírása, illetve az ellenanyag kiváltása - vagyis „kerülő” módszerhez kell folyamodnia önmaga és gyermeke egészségének érdekében.” Az ombudsman szerint „ez a gyakorlat az önrendelkezési jog mellett a jogbiztonság követelményét is sérti: az otthonszülés elvi lehetőségének megteremtése ellenére az érintetteket jogszabálykerülésre ösztönözheti, másokat pedig az otthonszülés választásától e bizonytalanság eleve eltántoríthat.”

Az ombudsman intézkedéseiben arra kérte az emberi erőforrások miniszterét, hogy a jogszabályok áttekintésével fontolja meg a z otthonszülés valódi alternatívaként való választhatóságát a várandós nők számára méltányos módon történő társadalombiztosítási finanszírozása lehetőségének megteremtésével, valamint intézkedjen az otthonszülés választó várandós nők esetében az anti-D ellenanyag felírását érintő gyakorlat kapcsán arról, hogy a nők teljes társadalombiztosítási térítés mellett juthassanak hozzá az anti-D ellenanyaghoz.

Kérdéseim:

1. A biztos jelentése óta történtek-e lépések az otthonszülés valódi választhatóságát lehetővé tevő társadalombiztosítási finanszírozás feltételeinek megteremtése kapcsán, mind a bábaszolgáltatások, mind az anti-D ellenanyag igénybe vételét illetően,
2. milyen lépések történtek az otthonszülés lehetőségének széleskörű megismertetése, a társadalom tájékoztatása és felvilágosítása tekintetében (például a védőnő általi tájékoztatás kötelező elemévé téve)?

Várom válaszát!

Budapest, 2021. március 10.

Tisztelettel,

Szél Bernadett
országgyűlési képviselő